

Nro. 42.

A FELS. R. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Kedden Majusnak 26-ik napján
1801-ik esztendőben.*

B é c s.

Keresztes és egyfzersmind Felséges Aíszonyunk^o
Udvara béli Dáma, nagy méltoságu Gróf Pálffy
Jánosné született Colloredo Gábriela Gróf Aísz-
zony ö Exc.ja, a' folyó Májusnak 23-dikánn éle-
tének 60 dik esztendejében, e' mulandoságról az
örökkévalóságra által költözött.

B u d a.

Ó Császári Királyi Felsége, a' Torontal Vár-
megyei, Trübswetter, Dugoszello, és Seravolla
nevü három Kamerális jofzágokat, Magyar Or-
szági Komandírozó Generális B. Alvintzy Jósef

eö Exc. jának, méltóztatott, hofzfas szolgálatai által szerzett érdemeiér, *donatione mixta*, ajándékozni.

Nagy Britannia.

Itt vannak azok a' leg ujjaab *Officialis* levelek, melyeket az Angliai Országlószék, az Egyiptomi történetekről még eddig ki-adatott.

Sir Abercrombie, az *Alexandria* előtt álló táborból, Mártz. 16 dikánn, 1801 ben, Lord Elginhez Konftánzinápolyba :

„A' hajós sereg ezen hónapnak első napján érkezett *Alexandria*' elejibe; 2 dikánn ki hánya vas-matskáit az *Abukir* öbölbe. A' kifzállást a' rofz idö 8-dikig meg-gátolta; a' midön végre az, leg terhesebb környülállások között szerentsésen meg-esett. Sajkáinkat majd egy egész mértföldnyire kellett evezök által halytanunk; még pedig ugy, hogy az alatt szakadatlanúl 15 ágyuk, és 2500 emberek, tüzeltek reánk. Seregeinknek rettenhetetlensége azonközben minden akadályokon gyözedelmeskedett; 8 ágyut vettünk el az ellenségtöl; 9 dikben a' még hátra lévő seregeink is kifzállottak. Mártz. 13-ikánn előbb nyomultunk, olyan czéllal, hogy az ellenséges seregnek bal szárnyát, a' mely *Alexandriától* 2 *Frantia* mértföldnyi távolfágra egy dombonn igen jól fe-kütt, a' tenger parttyánn meg kerüljük. Ö azonközben nem várt oda minket, hanem a' dombról le jövénn, maga meg-támodott bennünket. A' tsata heves volt: de tsakugyan mindenütt vízfza veretett egész a' vár' fántzai' alá az ellenség. A' mi vesztésünk, feles. Oberster *Erskine*, noha meg sebesedett, és egyik lábát el vesztette: egyéb aránt tsakugyan igen jól vagyon. Az ő Rege-menttye nagy ditsöf get szerzett ezen tsatában magának: de sokat is vesztett. Egy fő rangú tisztünk is sem el nem esett, sem veszedelmesen

meg nem sebesedett. Engedjen meg a' Követ
Ur ezen vakarék levélér, mert én ezt a' terde-
menn irtám —

„*Abercrombie.*”

*Lord Elgin Konstantinápolyból, York & Királyi
Hertzégéhez Londonba, Apr. 4-dikénn, 1801-
ben:*

„Bátorkodom jelenteni K. Hertzégégednek,
hogy *Menou* minekutánna 2 ezer lovasokkal, ma-
gát az Alexandriai sereghez tsalóta volna, Már-
tzius' 21 dikénn az *Abercrombie*' seregire reá ütött.
A' tsata heves volt; az ellenféleg azonközben, tsak-
ugyan vízfza veretett; hanem tsak azután, hogy
Sir Abercrombie, *Gen. Moore*, *Gen. Hope* (a' kit
mind eddig *Parkernek* irtak a' fok szalmázó leve-
lek), *Sir Sidney Smith*, és *Oberster Paget*, nem
veszedelmes sebeket kaptak. *Oberster Abercrombie*
el vesztette egy tagját (nem írják melyiket) *Lord
Keith* azt írja az utolsó leveliben, hogy a' sebes-
seink, noha minyájok ágyu és kártáts golyobi-
sok által sebesítették-meg, még is mind igen jól
vannak. Nem lehet semmi fényesebb annál, mint
a' milyennek ez a' mi hadi munkánk, lenni tettzik
itten.“

*Lord Elgin Konstantinápolyból Minister Haw-
kesburyhez Londonba, Apr. 4-dikénn:*

„Örvendek hogy jelenthetem Uraságodnak,
hogy éppen ezen szempillantásban vevék *Rhodus*
szigetéről egy pakétot, a' mely Mártzius' 27 di-
kénn indúlt onnét, és sok külömb-külobb féle
magános tudósításokat foglal magába. A' mi tá-
borunk ezen időközben elő nyomúlt, még pedig
a' *Britannus* fegyverre nézve ditsőffégesebb kör-
könyülállások között, mint sem én ezeket, a' még
eddig kezemben lévő nem tökéletes tudósítások
szerént le rajzolni bátorkodnám. Seregeink Ale-
xandriától három mértföld távollágra szállot-

tak meg, a' hól el várták, hogy Gen. Menou, a' ki két ezer lovaslággal az *Alexandriai* örző sereghez tsatólta magát. 21 dikben reájok ülsön; a' mely ütközetben a' mi vesztesünk 500, az ellenségé pedig 2 ezer holtakból és sebessekből, és 500 elfogattattakból állott. Az ezt meg előzőtt Izeredáno *Aboukir* már fel adatott volt, és annak bástyáinn az ólta Britannus és Ottomannus zászlók lobognak.

Páris, Május' 11 dikénn.

Az Officiális Moniteur, a' helyett, hogy valamely hiteles tudósítást adott volna ki Egyiptomról az Anglus levelekre tett inkább vagy három igen hofszú Meg jegyzéseket, mellyeknek ez a' summája:

Első Meg jegyzés. — , A' Frantzia fegyveres erő ugymond, Alexándriában, hajós legényeinket és minden egyéb fegyverfoghatóinkat együve számlálva, 5400 emberekből állott. Minden környülállásokból ugy jön ki, hogy ezek között 1600 hajós legényeket és 1000 reguláris katonákat, Generál *Friron* Alexándriának örzésére hagyván, valami 2500 emberekkkel védelmezte Márzius' 8 dikán Abukir mellett az Anglusok' kiszállása ellen a' partokat. Az alatt Gen. *Lanusse* is elő érkezett 2000 emberekkkel, a' kiket a' *Friont'* csoportjával egyesítvén, ezen 4 ezer és néhány száz emberekkkel ütött *Lanusse*, Márzius' 13 dikán az ugy nevezett Alexandriai tsatorna' hídjánál az Anglus seregre. Itt nem mondhatni, hogy az Anglus sereg győzedelmeskedett légyen; ha tsakugyan magok az Anglus levelek is úgy adják elő a' dolgot, hogy a' két ellenséges seregek még 16 dikban is ezen a' helyenn feküdtének, következés képpen a' Frantziák a' tsatózó helyet meg tartották, 's a' tsatorna' hídját

is megoltalmazták, a' mely még 3 ágyulövésnyi távolságra esik Alexandriától. —

Második Megjegyzés. — „Az egyenesen Egyiptomból érkezett officiális levelek, eddig, az az, Mártzius' 16-dikáig terjednek. A' Rhodus szigetéről hozzá érkezett tudósítások után írta továbbá Lord Elgin Konstantinápolyból Apr. 4-dikénn: hogy, Gen. Abercrombie Mártz. 20-dikénn Alexandriától 3 mérföld távolságra, és így még mind az előbbeni tsatázó helyenn állott légyen; 's hogy az alatt maga fő vezér *Menou* is két ezer lovasokkal Alexandriába érkezvén, a' *Lanusse* Generál' seregét a' maga lovassaihoz tsatolta; és ezen sereggel Mártzius' 21-dikénn az Anglusokra ütött, a' mely ütközetben mind két Fél' részéről sok ember veszett el. Minthogy tehát Lord Elgin maga meg vallja, hogy Gen. *Menou* még ekkor csak 2000 lovasokkal érkezett volt meg: ez szerént a' Gen. *Abercrombie*' sereginek még egy 13 ezer 3 száz emberekből álló olyan Frantzia táborral kellett az után meg viaskodni, melyből még addig csak egy puskát se fütött volt egy ember is ö reá. Az Egyiptomi születésű segítőtsoportok pedig, még nintsenek ide számlálva. A' mi a' Nagyvezír' táborának mozdulásait illeti, erről Lord Elgin Konstantinápolyban leg jobban lehet tudósittatva; 's minthogy még is semmit nem emlékezik felölle, azt lehet gondólni, hogy ez a' Török sereg és a' Vezér ö Excellenciája, még a' *Heliopolisi* történetekről el nem felejtkezvén, a' *Syria* partoktól nem szeretetik el távozni —

Harmadik Megjegyzés. — „Ambátor a' mi Egyiptomi feregeink még eddig meg nem győzettek is; mi meg engedjük, hogy meg győzethetnek. A' hadakozás' mesterlége, sok külömbkülömbféle *elementomokból*, a' jó katonaság pedig csak egyben áll, &c.“ — Itt, még sok egy's-más olyan környülállásokat hord elő a' *Moniteur*,

a' melyeket az Olvasók nagy részint magok is el-találhatnak. Végre így rekeszti bé okoskodásait: — „A' *Cairó* és *Alexandria* között való nagy közösülés' utja, ugy mond, még nem zárodott el. Gen. *Abercrombie* még mind ez ideig nem vehetett volt erőt Alexandriának csak szélő erősegeinn is. Az ő tábora, meg tette volna tartozó köteleffégit, ha a' kiszállás után négy napok alatt, *Alexandria* vára alatt az ostromló sántzot meg nyitotta volna; hanem: így is csak azt vitte volna véghez, a' mivel tartozott, az után élni kellett volna néki az alkalmatossággal, és az *Alexandriai* örző fereg előtt mozdulásait el titkólván, a' mi nagy táborunknak fordúlni, és azt mindezeknek előtte meg-vernü kellett volna, hogy valósággal meg érdemelhesse a' szároz *Europai veteranus* katonák' ditsőfféginék valamely részit, és hogy az ő neve, azoknak a' *Frantzia*, *Austriai*, *Orosz* és *Prussus* régi katonáinak neveikkel, a' kik a' 18 dik Század' végét nevezetellé tették, egy formáju magosságra helyhez tetődhessek.“ — (Jobban tenné ez a' *Moniteur* is, ha az e' féle szószaporitás helyett, egy hiteles tudósitást adna ki már égyiszet).

Azt erőffítik, hogy *Toulonból* a' tengeri Préfektustól egy Kurir érkezett légyen *Párisba* a' tengeri dolgokra ügyelő *Ministerhez*, olyan ujjsággal, hogy az *Anglusok* az *Egyiptomi* sok rendbéli ütközetek után annyira el-fogytak légyen, hogy csak 5 ezeren ülhettek ismét hajóra és evezhettek el onnét. — (De, ha ez így van, miért nem hirdeti ki ezt is a' *Moniteur*?) — *Smirnából* is olyan forma tudósítás érkezett *Párisba*, az *Egyiptomi* dolgoról, mint *Toulonból*.

London, Május 5-dikánn.

Most 80 *Anglus* hadi hajók olálkodnak szer-

széljel a' Mediterraneum tengerenn. — A' Londoni *Morning Post* nevü ujjság ellene mond annak a' hírnek, hogy a' Veres tengerenn, ujjanton egy *Anglo-Indus* fegyveres sereg érkezett és szállott volna ki *Suezhez*; és azt erőssíti, hogy *Mackensie* nevü Anglus Generális éppen mostan érkezett *Bombayból* Londonba, oly izenettel, hogy az Indiai Kompániának állapotja telyességgel meg nem engedhetné a' mostani környülállások között azt, hogy onnét 5000 fegyvereseket a' *Veres* tengerre küldhessen, magának is nagy szüksége lévén most a' fegyveres népre.

Az Országlószéknek tudósíttatva kell lenni a' felől, hogy a' Frantziák mely nagy készületeket tegyenek titkon Anglia ellen, mivelhogy kihirdettette, hogy mihelyest az Angliai, Skotziai, vagy Irlandiai partokhoz valahol Frantziák találának közelíteni, azonnal minden barmok és lovak, az országba beljebb halytattassanak onnét, és az Országútak mellett lévő elő fák vagdaltattassanak ki, hogy a' Frantziák' előnyomulhatása minden képpen nehezüljön. Ennek felette, az első lármára minden fegyverfoghatók tartoznak felkelni.

Lord St. Helens, a' kiről az a' hír folyt, hogy a' békesleges alkudozások végett Párisba fogna küldettetni, már útnak indúlt *Pétersburgba*, még pedig oly hatalommal, mint mondják, hogy az Északi Hatalmasságok között való egyenetlenséget egélszen igazítsa el.

Az Alsó Charentei Departamentomban nevezetes per adta magát elő, ugyan azon egy fiunak két apjai között. A' történet ez: — Egy nemes személy, *Rummefort* kisafszony, tsak azért talám, hogy nemes születésü volt, mint gyanus, szül tése földjénn üldözöttvén, a' *Viennei* Departamen-

tomba vonta el magát, és ott éldegelt. A' Res. publika' 3 dik esztendejében egy gyermeket hozván a' világra, a' Sz. Junieui Ekklesia' könyvébe *Mátyás* nevezet alatt iratta-bé, mint *Rummefort Franciskának* valamely isméretlen attyától született fiát. A' gyermek' anyja, 14 napok múlva ki mult a' világból; a' gyermeket egy paraszt asszony nevelte. Öt esztendő múlva (a' Res. publika' 8 dik esztendejében) az árva fiu' anyjának apja, t. i. az öreg *Rummefort* is meg halálozott, nagy örökséget hagyván maga után, a' melynek már most a' kis *Mátyásra* kellett a' törvények szerént szállani; a' kinek is Gondviselő rendeltetvén, ez a' jószágot ki kereste, és mind *Mátyásnak* mind a' józágnak gondját viselte. Azonközben alig lett közönségesse, hogy a' gyermekre ilyen nagy jószág szállott legyen, már ketten is jelentették magokat, hogy ők legyenek a' kis *Mátyás'* attyai, és a' *Tutorságot* kérték. Előbb egy *Argence* nevű Gavallér, azután 14 napokkal pedig egy Notáriusnak a' fia, állották elő, az apafágra. Az okos Gondviselő azonközben, a' *Mátyás'* atyafiaitól is tanácsot kérvén, mind a' két *Ingerenst* hosszú orral igazította el, ilyen fundamentomonn, hogy, a' mellett hogy az ő apafágok gyanus is lehet, az ő atyai szeretetek igen későre, és tsak az után serkent-fel minekutánna értékre esett volna, hogy a' fiunak szép öröksége legyen.

* *

Szép Pünköshti napjaink valának: ugyan ezért tsak fél árkusnak nyomtatásával készülhetek el nyomtatóink. Ki fogjuk málfzór polt-lani.

P. D.